

Vrăjitorul din Oz"

Dorothy era o fetiță orfană, care locuia la ferma mătușii sale din Kansas, iar cel mai bun prieten al ei era un cățeluș pe nume Toto.

Într-o zi, o tornadă stârnită din senin luă casa pe sus și o duse hăt departe! După o vreme, casa căzu într-un tărâm fermecat, numit Oz. Din fericire, în afară de o sperietură strașnică, nici Dorothy și nici Toto nu pățiră nimic.

O femeie prietenoasă, apărută ca din senin, îi spuse fetei:

— Numele meu e Glinda și sunt Vrăjitoarea cea Bună de la Miazăzi. Și mai află că, prăbușindu-se pe pământ, casa ta a omorât-o pe Vrăjitoarea cea Rea de la Răsărit. Pentru asta îți suntem cu toții recunoscători și, în semn de pretuire, îți dăruim pantofii ei fermecați.

— Îți mulțumesc din suflet, îi răspunse Dorothy, dar după ce voi vizita locurile acestea minunate, Glinda o sfătui pe fetiță să urmeze drumul pietruit cu dale galbene, care ducea în Orașul Smaraldelor. Acolo, îi mai spusese ea, i-ar fi putut cere ajutor Marelui Vrăjitor din Oz.

Fără să mai zăbovească o clipă, Dorothy și Toto porniră la drum. Așa ajunseră să-i întâlnească pe Omul de Paie, pe Omul de Tinichea și pe Leul cel Fricos. Fiecare dintre ei nădăjduia să primească de la marele vrăjitor ceea ce îi lipsea: Omul de Paie, ceva minte, Omul de Tinichea, o inimă, iar Leul cel Fricos, un dram de curaj!

Cum ajunseră în Orașul Smaraldelor, Vrăjitorul din Oz le spuse:

— Întâi de toate trebuie s-o ucideți pe Vrăjitoarea cea Rea de la Apus!

Numai că, în drum spre castelul vrăjitoarei, maimuțele ei înaripate o răpiră pe Dorothy. Atunci când prietenii fetei reușiră să o găsească, vrăjitoarea încercă să-i sperie și îi dădu foc Omului de Paie. Acesta avu însă noroc cu Dorothy, care aruncă pe el o găleată de apă. Dar apa aceea o scaldă din cap până în picioare și pe vrăjitoare, iar aceasta se topi pe dată!

Pentru că i-au scăpat de vrăjitoarea cea rea, Vrăjitorul din Oz îi dăruî Omului de Paie minte, Omului de Tinichea o inimă, iar Leului cel Fricos, pentru curajul arătat, o medalie grozavă.

Și tocmai când Dorothy se pregătea să urce în nacela balonului cu aer cald al Vrăjitorului din Oz, pentru a se întoarce acasă, o rafală de vânt smulse balonul cu vrăjitor cu tot, pierzându-l în depărtări! Sărmana Dorothy! Cum o să mai ajungă ea acasă?

Deodată, se ivi Vrăjitoarea cea Bună de la Miazăzi. Ea îi aduse aminte fetei de pantofii fermecați, cu care fusese încălțată tot timpul:

— Bate din ei de trei ori!

Dorothy îl luă pe Toto în brațe și bătu din pantofi, precum o sfătuisese vrăjitoarea. Și, într-o clipă, se și trezi la ea acasă!